

"Zlato, vím, že jsi nervózní, ale víš, že to musíš udělat." Kelly řekla své dceři Samantě, když kráčely nemocniční chodbou.

Samantha otupěle přikývla: "Já vím, jenže kdo by nebyl nervózní, že jde na operaci mozku, mami?"
Samantha řekla

Kelly se na dceru povzbudivě usmála a stiskla jí ruku.

"Aha, vy musíte být Kelly a Samantha Richardsonovy." Přivítal je mladý lékař v laboratorním plášti:
"Jmenuji se doktor Young. Budu provádět operaci."

"Těší mě." Samantha a Kelly řekly jednohlasně.

"Jsme připravené, až budete vy. Takže jestli chcete něco udělat, klidně si dejte na čas."

"Jsem připravená hned." Samantha řekla

Doktor Young zvedl obočí: "Aha, jen to chcete mít za sebou? Pojdte se mnou, prosím."

Odvedl Samanthu na sál. "Je to jen drobný zákrok, ale víte, že vzhledem k tomu, že jde o mozek, budeme se vás při operaci muset vyptávat, abychom se ujistili, že nezasáhneme něco, co nechceme. To víte, že?"

Samantha přikývla.

"Ještě jedna věc. Tělo někdy během operace dělá nečekané věci, takže tohle si musíte nasadit."
Doktor Young držel v ruce velkou bílou věc.

Samantha vytřeštila oči: "Plenka!?! Nikdo mi neřekl, že budu mít na operaci plenku!"

"Prosím vás, šance, že ji budete skutečně potřebovat, je mizivá, ale je to pravidlo. Tvoje máma se to ani nedozví."

Samantha přikývla a neochotně se odebrala za závěs a převlékla se do pleny. Byla obrovská, musela si ji zabalit do kalhot, aby si je mohla obléknout, a vrchní díl jí stále trčel nad pasem. Přikryla ji tričkem a snažila se co nejlépe projít zpátky do místnosti. Kolem operačního stolu stál tým chirurgů a čekal na ni. Beze slov si stoupla na stůl a nechala se uspat.

Samantha se o chvíli později probudila a uviděla obličej doktora Younga s maskou chirurga, jak se na ni dívá.

"Operace zatím probíhá skvěle. Nesnažte se hýbat, jen se uvolněte a odpovězte na tyhle otázky, ano?"

"Dobře." Samantha řekla

"Kolik je vám let?"

"Šestnáct, ale příští měsíc mi bude sedmnáct."

"Jakých je prvních pět písmen abecedy?"

"A, B, C, D, E."

"Už ses naučila algebru?"

"Ne, až příští rok, až budu v prvním ročníku. Už se nemůžu dočkat střední školy."

"Jsem si jistá, že střední škola bude vzrušující."

"Už se nemůžu dočkat. Ale nejdřív musím projít střední školou."

"Samozřejmě. Jaký jsi říkal, že máš ročník?"

"Jsem ve druhé třídě."

"Na svůj věk jsi opravdu vyspělá. Dokážeš mi říct první tři písmena abecedy?"

"A... ehm... B, a ehm, tři?"

"Jsi tak chytrá na to, ach, mám hroznou paměť, kolik ti je."

"Je mi rok a půl!"

Doktor Young přelétl očima neurologa. Pacienti při tomto zákroku museli před pokračováním ztratit veškeré vědomosti a uvěřit, že jsou vlastně dítě, jinak by si mohli uvědomit, co se děje, a zpanikařit.

"Sundám vám kalhoty, abych se ujistil, že máte suchou plenu, ano?" "Ano," řekl. Doktor Young řekl Samantě.

"Dobře." Samantha odpověděla. To bylo dobré. Teď si myslela, že by měla mít plenu.

Doktor Young Samanthě sundal kalhoty a odhalil velkou plenu. Neurolog vykonal svou práci právě včas, aby všichni v místnosti viděli, jak se Samantha pomočila a pak zaneřádila.

"Vypadá to, že jsi suchá. Za chvíli budeš mít velké holčičí kalhoty." Doktor Young řekl Samantě.

"Samozřejmě, že jsem suchá!" Samantha řekla s větší energií, než měla. Všichni v místnosti se napjali a neurolog spěchal s úpravami.

"Ano, a teď, co je to banán?"

"Jídlo."

"Můžeš mi říct nějaká zvířata, která bys viděla v zoologické zahradě?"

"Psa."

Lékaři v místnosti si s úlevou oddechli. Neurolog přikývl na znamení, že skončil, a anesteziolog začal Samantě podávat léky na uklidnění.

"Jak se jmenuješ?"

"Swapa." Samantha blábolila, když upadala do spánku.

Kelly na dceru netrpělivě čekala. Co když se něco pokazí? Bylo to opravdu správné rozhodnutí? Chtěla mít svou holčičku zpátky a lékaři říkali, že to půjde zvrátit, ale co když se ukáže, že ne? Doktor Young po půl hodině otevřel dveře a gestem Kelly naznačil, že jsou hotovi. Kelly vyskočila a běžela ke dveřím za Samanthou. Samantha seděla v kočárku velikosti teenagera v tričku, na kterém měla sliny, a v teniskách. Kalhoty měla pryč, nahradila je velká plena. V jedné ruce držela plyšového medvídka a druhou si cucala palec. Když uviděla Kelly, její výraz se rozzářil.

"Mami!" Řekla a Kelly ji běžela obejmout.

"Mami, já dělám bobky." Samantha oznámila a Kelly se usmála.

"Je dokonalá. Moc ti děkuju."

"To není problém. Když ji budeš chtít kdykoli vrátit do normálního stavu, stačí zavolat." Doktor Young řekl.

Kelly odvezla Samanthu v kočárku zpátky do auta. Připoutala Samanthu do její nové autosedačky pro dospívající děti a začala odjíždět domů. V polovině jízdy začala Samantha plakat.

"Co se děje, miláčku?" Kelly se zeptala

"Mami, já dítě!" Samantha vzlykla

"Samozřejmě že ano, ty chytrá holko. Neboj se, já se o tebe postarám. Budu ti měnit tvé velké pleny, kdykoli uděláš nějaký oopsie, a budu tě krmit tvou babičkou, kdykoli budeš mít hlad, a budu tě ukládat na noc, kdykoli budeš unavená. Tady, chceš svůj dudlík?" Kelly konejšivě řekla a podala

Samanthě velký dudlík. Samantha si ho vzala a cucala ho. Uvolnilo ji to stejně jako každé skutečné dítě a brzy tvrdě usnula.